

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dzielący się na dwie części: po pierwsze, naruszenie prawa przez EFSA i dopuszczenie się przez nią oczywistego błędu w ocenie poprzez wydanie decyzji o pełnym ujawnieniu wykazu składników obojętnych występujących w formie użytkowej dla reprezentatywnych zastosowań substancji.

- Strona skarżąca podnosi, że wykaz składników obojętnych, który EFSA zamierza ujawnić – odnoszący się do produktu reprezentatywnego przedłożonego do dokumentacji dotyczącej odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej – stanowi poufne informacje o szczególnym znaczeniu handlowym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. ⁽¹⁾.
- Strona skarżąca podnosi następnie, że powyższe ujawnienie dokonane przez EFSA stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. ⁽²⁾. oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ⁽³⁾. Ujawnienie to stanowi również naruszenie art. 63 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2023 r. – WN/Komisja

(Sprawa T-254/23)

(2023/C 252/66)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: WN (przedstawiciel: M. Velardo, avvocata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 maja 2022 r., na której podstawie strona skarżąca nie została umieszczona na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/380/19-AD 7;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 lipca 2022 r., na której podstawie oddalono wniosek strony skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji o nieumieszczeniu jej na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/380/19-AD 7;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 14 lutego 2023 r., której wydanie przyjmuje się fikcyjnie w związku z niezajęciem stanowiska przez EPSO przez ponad cztery miesiące, i na której podstawie oddalono zażalenie złożone w dniu 14 października 2022 r. w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów prawnych regulujących system językowy w instytucjach europejskich. Egzamin pisemny i ustny został przeprowadzony w języku obcym (angielskim i francuskim), a nie w języku ojczystym strony skarżącej, co przeszkodziło w dokonaniu właściwej oceny jej umiejętności, ponieważ na wynik egzaminu miał wpływ również poziom jej znajomości językowych. Z tego wynikało ponadto naruszenie art. 27 regulaminu pracowniczego.
- Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów, braku obiektywnej oceny kandydatów (orzecznictwo Glantenay) oraz naruszenia art. 5 akapity pierwszy i trzeci załącznika III do regulaminu pracowniczego. Niektórzy z nich powtórzyli bowiem egzamin pisemny, którego poziom trudności był wówczas znacznie niższy.

Porównanie kandydatów podczas egzaminów etapu oceny zintegrowanej było utrudnione, ponieważ komisja konkursowa nie sprawdziła wcześniej prawdziwości oświadczeń zawartych w ocenie zdolności (Talent Screener).

- Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i związanej z nim zasady równości stron postępowania (art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), ponieważ strona skarżąca nie była w stanie poznać pełnego uzasadnienia wykluczenia jej z konkursu przed wniesieniem skargi. Obejmuje to również naruszenie zasady równości broni w postępowaniu sądowym.
- Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 5 akapity piąty i szósty załącznika III do regulaminu pracowniczego, w zakresie w jakim komisja konkursowa nie umieściła na liście rezerwy kadrowej co najmniej dwukrotnie większej liczby kandydatów od liczby stanowisk, na które ogłoszono konkurs.
- Zarzut piąty dotyczący naruszenia ogłoszenia o konkursie, art. 5 akapit pierwszy załącznika III do regulaminu pracowniczego, a w konsekwencji dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ponieważ w konkursie AD 7 oceniano również predyspozycje kandydatów do zarządzania, podczas gdy kryterium to było zastrzeżone wyłącznie dla konkursu AD 9.
- Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad, o których mowa w wyroku Di Prospero/Komisja oraz naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego i zasady równości, ponieważ ogłoszenie o konkursie nie zezwalało na udział w dwóch konkursach dla AD 7 i AD 9, podczas gdy automatycznie przeniesiono na listę rezerwy kadrowej AD 7 kilku kandydatów, którzy zgłosili się do konkursu AD 9.
- Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów i braku obiektywizmu w ocenie z powodu braku stałego charakteru komisji egzaminacyjnej z powodu częstych zmian w składzie komisji egzaminacyjnej oraz braku „shadowing” ze strony przewodniczącego.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2023 r. – Escobar/EUIPO (Pablo Escobar)

(Sprawa T-255/23)

(2023/C 252/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Escobar Inc. (Guaynabo, Portoryko, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: D. Slopek, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Pablo Escobar – zgłoszenie nr 18 568 583

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 lutego 2023 r. w sprawie R 1364/2022-5